

skålen til at få gjort noget ved det, men bare bevidstløst stemmer for her.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Hvis man læser lovforslaget, så er hr. Mikkel Denckers spørgsmål egentlig besvaret der. Der står nemlig, at det er et spørgsmål om fjernelse af arbejdsmarkedsbidraget for forfattere med flere indtægter fra biblioteksafgifter. Og dermed er det et spørgsmål om, at man fjerner arbejdsmarkedsbidraget i forbindelse med biblioteksafgifter, uanset om det er forfattere, eller det er andre, der modtager biblioteksafgifter.

Jeg vil overlade det til andre at svare på SF's vegne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 159:

Forslag til folketingsbeslutning om flere kvinder på topposter.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl.
(Fremsat 17/4 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Baggrunden for forslaget er et ønske om at øge andelen af kvinder i ledelse. Og der skal flere kvinder ind på direktionsgangene og i bestyrelserne i de private virksomheder.

Derfor er kvinder og ledelse netop et af mine særlige indsatsområder, og som forslagsstilleren henviser til, har jeg bl.a. fået foretaget en undersøgelse om kvindernes betydning for virksomhedernes bundlinje og afdækket området statistisk, for statistik og viden er afgørende for at kunne arbejde sagligt med området og sætte nogle mål.

Min strategi for at få flere kvinder i ledelse er, at virksomhederne selv skal motiveres til at sikre sig de kvindelige talenter på chefstolen. Det kræver samarbejde, og det skabes bl.a. gennem det charter, som er ved at blive udarbejdet og kan lanceres til efteråret.

Vi er netop nu ved at nedsætte en styregruppe, der skal være med til at formulere indholdet i charteret, og formålet her er, at virksomhederne selv forpligter sig til at arbejde med mål og målsætninger. Indtil nu har de virksomheder, som jeg har været i kontakt med, reageret yderst positivt på charteret. De har forstået, at det betyder sig økonomisk at have kvinder med i ledelsen, og de ved også godt, at det står meget højt på regeringens dagsorden, at der skal flere kvinder i ledelse – og helst uden brug af lovgivning eller tvang.

Jeg er fuldstændig enig med SF i, at det er svært at fastsætte mål på området. Men til forskel fra SF tager jeg det så alvorligt, at det er svært at fastsætte mål på området. Forslaget går på, at der skal fastsættes regler, der pålægger danske børsnoterede virksomheder at få flere kvinder i ledelserne inden for de næste 5 år.

KL 14.30

Hvorfor det? Hvis man vil lave et indgreb, så kan man da lige så godt give den fuld skrue og pålægge alle danske virksomheder at have 25 pct. kvinder i ledelserne. Hvorfor 25 pct., hvorfor så ikke 35 eller 50 pct.? Der er jo ikke noget belæg for lige netop at vælge 25 pct. Tallet er, som der står i bemærkningerne til forslaget, valgt i erkendelse af de svære vilkår for fastsættelse af forpligtende mål på ligestillingsområdet.

I arbejdsgiverforeninger og økonomiske interesseorganisationer udgør kvinder allerede i dag samlet set over 25 pct. af lederne, men det tal kan godt dække over, at de alle sammen sidder på mellemliderniveau. Er det så godt nok?

I Danmark udgør kvinderne 23 pct. af bestyrelsesmedlemmerne i alle danske bestyrelser. Det er kun sølle 2 pct. fra den grænse, SF vil fastsætte for de børsnoterede virksomheder. Tallet dækker dog over meget store forskelle for stør-

relsen af virksomheder og for brancher. Og så kan man også her sige: Er det så godt nok?

Kvinder udgør 34 pct. af lederne i engros- og detailhandelsvirksomheder. Skal branchen så læne sig tilbage? Næh, det fortæller bare, at inden for nogle brancher er 25 pct. kvinder faktisk et uambitiøst mål.

I andre brancher er det modsat. F.eks. er 25 pct. kvinder i bestyrelserne og ledelserne i energi- og byggesektoren efter min bedste overbevisning urealistisk. Kvinder udgør i dag 2 pct. af ledelserne i bygge- og anlægsvirksomheder, men de udgør også kun 2 pct. af murerens og 15 pct. af bygningskonstruktørernes ledelser. Her vil et mål på 25 pct. kvinder på 5 år være nærmest umuligt at nå, for det hænger jo sammen med, hvilke uddannelser kvinder og mænd tager, og der er alt andet lige større chance for, at man bliver leder inden for byggebranchen, hvis man er bygningskonstruktør, end hvis man er cand.mag.

Det handler jo ikke om at undskylde virksomheder med få kvinder i ledelsen. 2 pct. kvindelige ledere i byggebranchen er selvfølgelig ikke godt nok. De skal stadig stræbe efter at få balance mellem andelen af kvinder og mænd i ledelsen. Men i modsætning til SF vil jeg hellere have, at virksomhederne selv fastsætter realistiske, men nok så ambitiøse mål for andelen af kvinder i ledelser og bestyrelser, end at det er Folketinget, der skal diktere 25 pct. som værende nok kvinder i ledelsen.

Målene skal fastsættes ud fra den virkelighed, virksomhederne befinder sig i. Hvis man har alle kvinderne siddende i montagen, mens mændene er ledere, ja, så kan der godt være meget langt til at have 25 pct. kvinder i ledelsen om 5 år, mens det er et realistisk mål for virksomheder, hvor kvinder udgør halvdelen af ledertalenterne.

Den anden del af forslaget går på, at det skulle være pengene, der afholder virksomhederne fra at få flere kvinder i ledelse. Det tror jeg ikke på. Hvis de vil have flere kvindelige ledere og dermed også en bedre forretning, ja, så må de netop investere i fremtiden. Det er ikke et barmhjertighedsprojekt for kvinder, men god, solid business at sikre sig de dygtige, talentfulde kvinder til lederjobbene.

Der er allerede god mulighed for at søge både nationale og internationale midler til projekter om kvinder og ledelse, hvis man vil sætte ekstra turbo på. Ligestillingsafdelingen har f.eks. selv deltaget i et EU-finansieret projekt sammen med

Nykredit, Finansforbundet, SAS og Dansk Industri. Der er gode muligheder for støtte til dem, der ønsker at søge. Og derfor ser jeg ingen grund til at skabe en ny pulje, der kun vil gøre den forskel, at der bliver noget ekstra administration.

Men hvis forslaget dækker over manglende kendskab til de eksisterende puljer, ja, så er det måske værd at sætte ind dér. Derfor vil jeg undersøge muligheden for at lave en oversigt på Ligestillingsafdelingens hjemmeside over de puljer, der vil være relevante i den her sammenhæng.

Jeg vil slutte med at sige, at lige så enig jeg er med forslagsstillerne i, at der mangler kvinder i toppen af dansk erhvervsliv, lige så uenig er jeg i metoden, som er foreslået her.

Flere kvinder i ledelsen i private virksomheder kræver mere og andet end kvoter. Det kræver, at vi får nedbrudt det kønsopdelte uddannelsesvalg og det kønsopdelte arbejdsmarked, og det kræver, at den enkelte virksomhed sætter mål efter den situation, de befinder sig i, med hensyn til talentmasse, kønsfordeling blandt de ansatte og den nuværende andel af kvinder i ledelsen. Derfor er charteret med sine differentierede måltal et middel til fremgang. Det mener jeg ikke at en fast fjerdedelskvote er. Så af de årsager kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu er det jo en kendt sag, at ligestillingsministeren ikke er interesseret i at lave lovgivning på ligestillingsområdet. Men jeg er simpelt hen nødt til at spørge, hvad ministeren har tænkt sig at gøre, når det nu viser sig, at heller ikke charteret bevirker, at der kommer mærkbart flere kvinder i ledelse. For i de år, hvor regeringen har siddet, og såmænd også før, er der jo ikke sket nogen positiv udvikling på det her område.

Kl. 14.35

Jeg vil sige, at det ikke kun udgør et økonomisk problem for virksomhederne. Må ministeren ikke erkende, at det er rigtigt, at det også udgør et demokratisk problem, i og med at der er mange ting i denne verden, der også bestemmes af erhvervslivet, og når det kun er mænd, der sidder i toppen af erhvervslivet, så bliver det også mænd, der bestemmer? Hvad vil ministeren gøre om 3 år, når det har vist sig, at charteret ikke virker efter hensigten?

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen): Jamen jeg tror faktisk på, at vi ser en markant forbedring om 3 år.

Der er rigtig megen fokus på kvinder og ledelse i de her år, og der er megen interesse for at debattere det. Derfor har vi jo også taget en masse initiativer og udviklet forskellige redskaber. Vi har netværk kørende, der er mentorordninger og nu som noget nyt charteret, der kan være med til at få virksomhederne til at forholde sig til, hvad det er for måltal og målsætninger, de vil sætte op. Så jeg er faktisk fortrøstningsfuld. Jeg tror på, at der vil ske fremskridt.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Sådan rent hypotetisk, lad os forestille os, at der ikke sker noget, eftersom der ikke er sket noget hidtil. Kunne ministeren forestille sig, hvis uheldet var ude og ministeren også var minister om 3 år, at man kunne gribe til lovgivningsvejen, ligesom man gør i andre skandinaviske lande, netop for at opnå noget på det her område? Eller er det for altid udelukket at lovgive om ligestilling og topledelse og kvinder?

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, jeg på bedste vis har skitseret, hvor problematisk det er med sådan et firkantet måltal, sådan en kvoteordning, som fru Pernille Vigsø Bagge er inde på, for den vil nogle steder ikke være ambitiøs nok, og andre steder vil den være næsten urealistisk at nå.

Derfor vil jeg hellere, at det er den enkelte virksomhed, der forholder sig til, hvad der kan lade sig gøre. Jeg tror simpelt hen også på, at det giver en mere holdbar løsning, og det er en meget, meget bedre måde for kvinderne at nå til tops på i virksomhedens ledelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er ikke flere spørgsmål. Dermed skal vi videre til ordførerrækken, og det bliver fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Først må jeg altså meddele, at Venstre ikke kan støtte dette beslutningsforslag.

Der er flere ting, som gør, at det må blive en afvisning. Kvinder på topposter må ansættes på

grund af kvalifikationer og ikke på grund af køn. Kvinder på topposter skal ikke være noget, der lovgives om, men skal være et anliggende, som virksomhederne tager sig af og forpligter sig til, fordi de finder, det er værdifuldt.

Mange undersøgelser viser jo, at der er et målbart udbytte for en virksomhed, hvis der sidder kvinder med i ledelsen. Men det skal også være en naturlig tanke hos virksomhederne, at de har kvinder med. Det skal ikke være, fordi det er en lov, som siger det. Hvis der blot fyldes op med kvinder, til procenten er nået, bliver det ikke et energisk team, som udgør ledelsen, og synergieffekten vil derfor ikke være til stede.

De kvinder, jeg har talt med, og som sidder i lederstillinger, sidder der, fordi de selv har søgt jobbet, og fordi de gerne vil ledelse. De giver og får energi af jobbet, og det skal fortsat være den vej, vi skal følge. Selvfølgelig skal det det. Det skal være et frit valg at søge lederjob, og virksomhederne skal opfordres til at lave interne politikker, så de får ansat kvinder i ledelsen. Men det kan ikke blive nogen fordel at lave det som et lovkrav. Derfor kan Venstre altså ikke bakke op om B 159.

Jeg kan så undre mig lidt, når jeg ser, at forslagsstillerne er tre personer fra SF, nemlig fru Pernille Vigsø Bagge, fru Anne Baastrup og hr. Ole Sohn. For når jeg nu læser den her udmærkede bog, der hedder »Borgens dronninger«, som udkom i 2006, og jeg læser, hvad der et sted i et interview står om fru Anne Baastrup, står der:

Fru Anne Baastrup blev kønskvoteret ind i partiledelsen og havde således stor fornøjelse af partiets daværende regel om kønskvotering, som betød, at flere mandlige SF'ere med højere stemmetal måtte se sig vraget. I dag er kønskvotering afskaffet. SF'erne vil vælges på deres kvalifikationer og ikke på deres køn.

Man må vel gribe i egen barm og starte hos sig selv, før man fremsætter et beslutningsforslag som dette. Kun 1 år efter bogens udgivelse har fru Anne Baastrup åbenbart og oven i købet ændret holdning fuldstændig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Det var talen. Der er ingen spørgsmål. Så må vi gå videre til næste ordfører, hr. René Skau Björnsson.

René Skau Björnsson (S):

Da vores ordfører på området, fru Anne-Marie Meldgaard, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremsætte vores synspunkter i den her sag.

Vi skal have flere kvinder på topposterne. Det kan vi vist alle blive enige om, vi er bare ikke helt enige om, hvordan vi skal nå det mål. Vi har stor sympati for SF's forslag, men vi mener ikke, at kvinder skal have positiv særbehandling. Kvinder er ikke en minoritet, og de er mindst lige så dygtige som mændene, så vi synes, vi først skal forsøge at gå frivillighedens vej.

Når det kun er omkring 4 pct. af toplederne i de danske virksomheder, der er kvinder, og der kun sidder 22 pct. kvinder i bestyrelserne i de danske virksomheder, er det ikke, fordi der ikke er nogen kvalificerede kvinder. Det er kulturen, den er gal med. Hvis vi vil have flere kvinder på chefgangen og i bestyrelseslokalerne, er det altså kulturen, der skal ændres.

Der er rigtig mange fordomme om kvinder på ledelsesposter, og vi har jo hørt dem gang på gang. Nogle siger, det er besværligt at ansætte en kvinde, fordi man så skal ændre jargon i virksomheden. Hun er nok heller ikke en stærk leder, siger man; hun skal også lige pludselig have børn og barsel. Alle de dårlige argumenter er der, og så er det nemmere at satse på det, man mener er det sikre, det, man kender, nemlig en mand – og det til trods for, at kvinder i ledelsen giver sorte tal på bundlinjen, og at der er masser af kvalificerede kvinder at tage af. Det er den kultur, som vi skal have ændret.

Oplysning, mentorordninger, oprettelse af kvindenetværk, databaser med kvindelige kandidater osv., er med til at ændre den kultur, alt imens vi står og har den her debat. Vi mener også, at vi skal hjælpe den kulturændring på vej ved at sikre bedre sammenhæng mellem familie- og arbejdsliv og øremærke barsel til fædrene.

Når det er sagt, duer det altså ikke, at prominente direktører går åbent ud og siger, at de aldrig ville ansætte en kvinde i den fødedygtige alder som leder i deres virksomhed. Det holder liv i fordommene og legitimerer, at virksomhederne ikke har kvinder i top. Den dårlige kultur er til ulempe for kvinder, for virksomheder og for resten af samfundet. Den er til ulempe for virksomhederne, fordi det faktisk har vist sig, at kombinationen af mandlige og kvindelige ledere fører til de bedste resultater, og den er til ulempe for kvinderne, fordi de må vinke farvel til store udfordringer, god løn og prestige, og til

ulempe for samfundet, fordi vi mangler kvindelige rollemodeller, der kan være med til at bløde op på de traditionelle kønsrollemønstre og det kønsopdelte arbejdsmarked.

Der er stadig væk 38 pct. af de danske virksomheder, som slet ikke har kvinder i bestyrelsen, og det er ved at være på tide at gøre noget ved den statistik. Derfor bakker vi også varmt op om to tredjedele af det forslag, som SF har stillet. Vi vil meget gerne lave målsætninger og give virksomhederne positive incitamentter til at nå dem. Vi vil også gerne være med til at styrke den kvindelige talentmasse i virksomhederne, så vi sikrer, at der er et godt rekrutteringsgrundlag. Men vi er som sagt ikke parate til at indføre positiv særbehandling.

Der er alt andet lige forskel på virksomheder, og vores arbejdsmarked er meget kønsopdelt. Det er derfor ikke rimeligt, at de brancher, hvor der er meget få kvinder, skal leve op til samme målsætninger som de brancher, hvor der er mange kvinder. Nogle virksomheder burde have en målsætning om at få 50 pct. kvinder i bestyrelsen og på ledelsesposterne, og for andre kan det være et ambitiøst delmål at få 10 pct. i bestyrelsen. Vi har derfor også foreslået i sidste folketingssamling, at alle virksomheder skal have udarbejdet en ligestillingsredegørelse og et ligestillingsregnskab, som kan være et af midlerne til at få nogle bedre tal på det her område.

Vi glæder os til at fortsætte debatten i udvalget og håber, at vi kan blive enige om at gøre noget, men støtte forslaget, som det ligger her, kan vi altså ikke.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi siger tak til ordføreren. Hr. Kim Christiansen som næste ordfører.

Kim Christiansen (DF):

Det er jo et imponerende forslag, som kommer her fra SF. Man kan diskutere, om det hører hjemme under ligestilling eller under religion. Det er dog en ejendommelig måde at forsøge at lovgive på ved at gå ind og lave kvoter i forbindelse med, hvor mange kvinder der skal være ansat i en virksomhed. Det er jo ganske enkelt at gå ind og blande sig i noget, som man på ingen måde har en ret til at blande sig i. Det er til hver en tid arbejdsgiveren, der ansætter de bedst kvalificerede.

Jeg ved ikke, om fru Pernille Vigsø Bagge havde forestillet sig den mulighed, at man så havde opbrugt kvoten enten af mænd, man

skulle have ansat, eller af kvinder og så kom i den pinagtige situation, at man var nødt til at gå ud og ansætte nogle mindre kvalificerede mænd, fordi man nu altså havde opbrugt kvoten af velkvalificerede kvinder eller omvendt. Det er en lidt mærkværdig måde at lovgive på. Det næste bliver nok, at Enhedslisten eller SF foreslår, at der skal være et eller andet bestemt antal rødhårede ansat i virksomhederne. Det ville være lige så tåbeligt som det her.

Kl. 14.45

Det, der er tilvejebragt i dag, er, at der er lige ret til uddannelse og lige adgang til jobbene. Dansk Folkeparti bakker varmt op omkring ligestilling på ethvert tænkeligt område. Når mulighederne er tilvejebragt, må det være de bedst kvalificerede, der kvalificerer sig til topjobbene, og det må for min skyld hjertens gerne være kvinder, hvis de er bedre kvalificeret end de mænd, der søger jobbet.

Af denne lille opsang til SF fremgår det sikkert ganske tydeligt, at vi selvfølgelig ikke kan støtte det her beslutningsforslag. Det vil være en helt utidig indblending i arbejdsgiverens ret til at ansætte kvalificerede medarbejdere.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgsmål. Fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Når det drejer sig om kvinder på topposter, er der vist ikke nogen tvivl om, at det kan blive bedre. Vi kan alle blive enige om – det er ikke så svært – at det er nødvendigt at få flere kvinder ind på topposter i dansk erhvervsliv både på ledelsesgangene, i bestyrelser og inden for f.eks. forskning. Det store spørgsmål er derfor snarere: Hvordan får vi så de kvinder ind på topposterne?

SF foreslår jo, at det dels sker via lovgivning, at man forpligtes til at have 25 pct. kvinder i ledelsen inden udgangen af 2012, dels ved, at der etableres en pulje, hvorfra foreninger og organisationer kan søge penge til at arbejde med kvinder og ledelse.

Her må man så sige, at her skilles vore vande, for vi er generelt af den overbevisning, at problemer med hensyn til ligestilling i f.eks. bestyrelser grundlæggende ikke bør løses ved lovgivning, hvad enten det så er ledelser eller bestyrelser, det handler om. For os handler antallet af kvinder på topposter grundlæggende om en holdningsændring, hvis man vil fremme og sik-

re ligestilling i det lange løb. Derfor ser vi også positivt på den styregruppe, som vi har hørt at ministeren er i gang med at nedsætte, og som skal formulere, præcis hvordan virksomhederne kan forpligte sig selv til at arbejde med mål og målsætninger.

Der skal nemlig ikke være nogen tvivl om, at vi gerne ser, at der sker en ændring i sammensætningen af bestyrelser og lignende, vi mener bare ikke, at det ene og alene handler om at fastsætte mål fra politisk side; det handler om, at virksomhederne også tages med på råd i den her sammenhæng og selv er med til at opstille målene.

Vi mener, at vi i højere grad bør gøre en indsats for at opfordre og støtte virksomheder til at rekruttere kvindelige bestyrelsesmedlemmer og gøre dem opmærksom på de resultater, kvinder på topposter giver. Det sidstnævnte har ministeren jo også tidligere været inde på faktisk giver resultater på bundlinjen, og vi mener derfor heller ikke, at der umiddelbart er behov for flere puljer, der skal være med til at sikre, at kvinder når toppen. Vi mener ikke, at det grundlæggende er penge, det handler om, men holdningsændringer.

Derfor må vi Konservative trods SF's gode intentioner afvise forslaget. Ligestilling handler efter vores opfattelse om holdnings- og adfærdsændringer, ikke om en rigid regulering og kvoter.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Indimellem skal man jo ikke høre så meget, før ørerne falder af. Men jeg vil godt sige, at Det Radikale Venstre ligesom så mange andre gerne vil arbejde for, at der kommer flere kvinder på topposter. På linje med, hvad andre også har sagt, er spørgsmålet, hvordan vi gør det.

Det forslag, SF har fremsat, er jo i hvert fald for den første dels vedkommende, så vidt jeg kan se, inspireret af den norske model. Det vil jeg i hvert fald lade mig inspirere af. I Norge har man indført en kvotelov, og det er faktisk sket under en borgerlig regering, og det, der så er sket, er, at Norsk Industri selvfølgelig vil være lovlydig over for den lov, der er gennemført i Norge. Så har Norsk Industri, som er en parallel til Dansk Industri, besluttet sig for at prøve at indgå kontrakter med virksomhederne om,

hvordan man kan uddanne kvinder til disse ledelsesposter. Det er faktisk blevet en meget stor succes, og det vil sige, at den kvotelov har betydet, at der er kommet langt flere kvinder på de ledende poster, end der ellers ville være, fordi det har betydet, at virksomhederne nu meget mere bevidst, end de gjorde før i tiden, leder efter kvindelige talenter i deres virksomhed og andre steder.

Kl. 14.50

Man kan sige, at det, der skulle være formålet med at indføre en kvotelov, var, at man prøvede på at sætte nogle initiativer i gang på linje med det, der er sket i Norge.

Jeg vil så sige, at det selvfølgelig vil være ønskværdigt, hvis man kan gøre det under alle omstændigheder, hvis det er sådan, at man kan få tilsvarende initiativer frem, f.eks. ved at Dansk Industri påtager sig noget arbejde, og det, der kunne være interessant under udvalgsarbejdet, er at prøve at se på, hvad mulighederne er for det, og også at rekvirere noget af det materiale, man kan få fra Norge, og dermed få noget inspiration fra Norge.

Jeg har selv prøvet at sætte mig ind i det materiale, jeg har besøgt Norge og snakket med dem, og det er mit absolutte indtryk, at det virker, og at der derfor er nogle modeller, man kunne bruge.

Så er der den anden del af forslaget: spørgsmålet om en systematisk opdyrkning og styrkelse af den kvindelige talentmasse. Der er jeg sådan set en lille smule mere ambivalent over for forslaget. Jeg tror dog, at man bliver nødt til at diskutere, om der er behov for, at man kan styrke nogle kvindelige netværk, som prøver på at arbejde med spørgsmålet om at finde kvinder frem, sådan at de simpelt hen bliver synlige i hele billedet, når det drejer sig om at rekvirere ledelsesemner, hvad enten det er til bestyrelser eller andre poster. Det synes jeg så også vi må diskutere nærmere i udvalget.

Så den overordnede intention synes jeg er god. Det er der selvfølgelig også andre der har sagt, men jeg mener så, at der er nogle værktøjer, som vi måske kunne bruge, sådan at det kommer til at gå bare en lille smule hurtigere med ligestillingen eller bare med forsøg på at få nogle kvinder ind på de ledelsesmæssige poster, end det gør i øjeblikket.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vejen for kvinder i toppen af dansk erhvervsliv er et demokratisk problem, som kræver en politisk løsning, og det er jo derfor, vi har fremsat det her beslutningsforslag, der både skal sætte gang i opdyrkningen af den kvindelige talentmasse og sætte nogle konkrete mål for, hvordan vi får nogle flere kvinder i toppen af dansk erhvervsliv.

En andel på 25 pct. kvindelige ledere er altså set i sammenhæng med de danske kvinders høje uddannelsesniveau slet ikke nogen urealistisk målsætning. Men det står altså ret sløjt til i øjeblikket, når kun godt 4 pct. af topledere i det private er kvinder, og når kun 11 pct. af bestyrelsespladserne er besat af kvinder.

Jeg synes altså, at de her tal med al tydelighed viser, at konkrete politiske tiltag er nødvendige, ikke mindst for at gøre op med den her forestilling om, at ligestilling i toppen af dansk erhvervsliv kommer af sig selv, hvis bare de mest kvalificerede ansættes.

I virkelighedens verden er det jo ikke nødvendigvis kvalifikationer, men lige så meget kontakter og netværk, der afgør, om man får en lederstilling. Vi ansætter jo åbenbart folk, som ligner os selv, Rip, Rap og Rup-effekten er temmelig udpræget, og det er formentlig en af årsagerne til, at ligestillingen på det her område går så ufattelig langsomt.

Man kan jo se, at venter vi 60 år, kan vi begynde at se en lille udvikling, men jeg håber ikke, at det er det, de borgerlige partier i Folketinget har lyst til: at vi skal vente 60 år, før vi ser en udvikling på det her område. Det har SF i hvert fald slet ikke tid til at vente på. Vi mener, både virksomhederne og organisationerne går glip af en meget væsentlig dynamik.

Jeg vil sige tak for de velvillige ord om intentionerne i forslaget. Jeg er jo ikke sådan voldsomt overrasket over, at forslaget ikke får opbakning, men jeg tror altså, at Danmark vil sække endnu mere bagud på ligestillingsområdet, end det har været tilfældet i de seneste opgørelser, hvis ikke vi snart får nogle helt andre boller på suppen. Vi vil se både Norge og Sverige vælte sig langt forud på ranglisterne, og vi er jo i Danmark nået helt ned på en ottendeplads. Lad os ikke håbe, at vi om 1 år, 2 år, 3 år er nået ned på en sekstendeplads eller lignende. Men jeg siger tak for behandlingen af forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige et enkelt spørgsmål, og det kommer fra fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Om ikke andet har jeg i hvert fald behov for at få stillet et spørgsmål nu, og det spørgsmål, jeg jo nærmest stillede i min ordførertale, skyldtes, at det undrer mig såre, at man i SF i øjeblikket kører den her zigzagkurs, at sidste år mente man noget, og i år mener man så noget andet.

Er det sådan, at det kun er fru Anne Baastrup, der vakler lidt i sin overbevisning om, om det er kvalifikationer, man skal ansættes på, eller om det er kønskvotering? Eller er det også sådan, at fru Pernille Vigsø Bagge er ved at overveje at gå over til regeringens holdning: at vi skal lade virksomhederne arbejde sig igennem det her og komme med nogle kvalificerede udtalelser om, hvordan de ansætter? Er det kun fru Anne Baastrup, som vakler i sin tro?

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er nødt til at sige, at spørgsmålet er direkte mærkværdigt: om jeg skulle vakle i min tro. Når jeg står her som forslagsstiller på et forslag, som i øvrigt er en slags genfremsættelse af et forslag, jeg var ordfører på for 2 år siden, så jeg er ret konsistent i min tro.

Men jeg er nødt til at sige, at fru Anne Baastrup har en holdning til, hvordan kvinder i erhvervslivet skal få en chance i toppen af dansk erhvervsliv, og så har hun en holdning til, hvordan man i et parti opstiller kandidater osv. Man kan godt have forskellige holdninger til, hvordan man opererer på forskellige områder, det er en ganske normal praksis. Men hvordan fru Anne Baastrup stiller sig, vil jeg bede ordføreren tale med fru Anne Baastrup om ved en anden lejlighed.

Jeg har haft den her holdning for 2 år siden, jeg har den i dag, jeg havde den også for 4 år siden, og jeg vil blive ved med at have den, indtil vi ser nogle resultater på det her område.

(Kort bemærkning).

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det bliver fremhævet nu, at fru Pernille Vigsø Bagge er forslagsstiller, fordi hun virkelig tror på det her, men det er fru Anne Baastrup jo også. Hun står jo i rækken af dem, der fremsætter det te forslag, og det giver altså noget flimmer på linjen, synes jeg nok, når vi så læser en bog, der ikke engang er et år gammel, hvor det er en helt anden holdning, der ligger til grund. Men nok om det.

Så vil jeg da spørge til: Når nu det er sådan, at kvinder i partierne ikke skal ind under de her regler med topledelse, der skal have en bestemt procentsats af kvinder, så forstår jeg ikke forskellen. Jeg kan altså ikke se, hvorfor man skal gøre forskel på, om det er et politisk parti eller det er en virksomhed. Der må vel være ligestilling over hele linjen. Hvad mener ordføreren om det?

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er sådan i mit parti, at der er en ligelig andel af mænd og kvinder opstillet og repræsenteret i forskellige sammenhænge, kommunalpolitisk osv., det er jo derfor, det ikke er nødvendigt at lave kvoter på det område, men da det kun er 4 pct. af erhvervslederne, der er kvinder, føler vi, det er nødvendigt at lave kvoter på *det* område.

Jeg håber, at ordføreren er i stand til at se en forskel, nemlig at der, hvor der er behov for, at der skal ske en forandring, sætter vi ind med et forslag til forandring, og der, hvor vi ikke ser behovet, sætter vi ikke ind med et forslag til forandring.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 94:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre, at danske byer kan tilknyttes det internationale netværk af fristeder for forfulgte forfattere m.fl.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) m.fl.
(Fremsat 9/2 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne takke Det Radikale Venstre for den positive intention, som ligger bag dette forslag. Regeringen er enig med Det Radikale Venstre i, at der skal skabes mulighed for, at danske byer kan tilslutte sig et internationalt netværk af fristeder for forfulgte forfattere, journalister m.fl. – så enige faktisk, at vi allerede er gået i gang.

Regeringen lancerede i april et initiativ til en dansk fribyordning, som indebærer, at der indføres en ny bestemmelse i udlændingeloven, hvorefter der kan gives opholds- og arbejdstilladelse til forfulgte forfattere fra andre lande, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige og erhvervs-mæssige hensyn taler for det.

Det betyder konkret, at udlændingemyndighederne kan give opholds- og arbejdstilladelser til forfattere, journalister og skribenter på nærmere angivne betingelser, herunder at fribyerne påtager sig at sponsorere de pågældende udlændinge.

Kl. 15.00

Økonomisk vurderes det at være nødvendigt for at motivere danske byer til at påtage sig et værtskab, at der kan opnås økonomisk støtte til løsningen af opgaven. Derfor vil regeringen initiativ inddrage private fonde og interesserede grupper i en støtteordning. Det kan f.eks. være aviser, eller det kan være forlag, som ønsker at bidrage økonomisk; det kunne også være forfatterforeninger og organisationer, der arbejder med ytringsfriheden. For at sætte yderligere gang i processen vil Kulturministeriet også bidrage økonomisk til processen.

På nuværende tidspunkt har der allerede været kontakt med flere parter, indtil videre kun med meget positive reaktioner, hvilket tyder på

en bred opbakning til forslaget om en dansk fribyordning. Ikke mindst har en række både større og mindre kommuner meldt sig som interesserede i at indgå i en fribyordning.

For så vidt angår beslutningsforslaget fra Det Radikale Venstre, er der derimod nogle elementer, som vi ikke er helt enige i, og som gør, at regeringen ikke vil stemme for forslaget.

Beslutningsforslaget fra De Radikale ønsker juridisk set at gøre forfattere til flygtninge. Det ønsker regeringen ikke. I stedet er det regeringens forslag at indføre en ny bestemmelse i udlændingeloven, der lægger sig op ad de eksisterende regler om specialistbeskæftigelse, hvorefter der kan gives midlertidig opholds- og arbejdstilladelse til forfattere m.fl. på nærmere angivne betingelser, herunder at fribyerne påtager sig at sponsorere udgifter til forfatteres ophold m.v. En ordning, som skitseret i De Radikales beslutningsforslag er derimod ikke aktuel.

Forslaget er, som det fremgår af bemærkningerne, stærkt inspireret af den norske ordning, hvorefter de forfulgte forfattere ligestilles med kvoteflygtninge. En sådan ordning ønsker vi ikke indført i Danmark. Naturligvis vil forfattere og journalister, der er omfattet af ordningen, kunne søge asyl, hvis de pågældende frygter at vende tilbage til deres hjemland på grund af forfølgelse, men en eventuel ansøgning om asyl vil blive behandlet efter de gældende regler af asylmyndighederne, dvs. Udlændingetjeneste og Flygtningesævnnet.

Økonomisk vil regeringen bidrage med 1 mio. kr. fra Kulturministeriet til forfatterens ophold og vil derudover sikre et medansvar fra en bred kreds af byer, kommuner, fonde m.v. En ordning, som skitseret i De Radikales beslutningsforslag om, at staten skal afsætte en årlig ramme på 5 mio. kr. til stipendier, er således ikke aktuel.

På den baggrund ønsker regeringen ikke at stemme for beslutningsforslaget, men for mig er det nok så vigtigt, at forslaget fra Det Radikale Venstre viser en meget positiv holdning til en dansk fribyordning, en sympatisk holdning, som regeringen er fuldstændig enig i.

Det er derfor mit håb, at der blandt Folketingets partier vil være bred opbakning til regeringens initiativ til en dansk fribyordning, og at partierne vil indgå i et tæt og konstruktivt samarbejde om en nærmere udmøntning af ordningen.